

[Justitsministeren.]

målet om, hvorvidt støjniveauet er acceptabelt, afgøres af arbejdstilsynet.

Arbejdstilsynet har senest foretaget inspektion i januar måned 1975 og har — som også tidligere oplyst — ikke fremsat indsigelser mod støjniveauet.

Der er derfor ikke foretaget måling af „støjdecibel'en“.

Med hensyn til ørekopperne kan oplyses, at væveriet råder over 19 sæt, hvilket dækker det antal, der normalt er beskæftiget på værkstedet. For tiden har kun 9 beskæftigede ønsket at gøre brug af ørekopper.

Af *Holger Hansen* (V) til miljøministeren (26/2 76):

„Kan en kommune lovligt pålægge forretnings- og industrivirksomheder at tilslutte sig kommunale renovationsordninger for forretnings- og industrirenovation uden at tage hensyn til, om de pågældende virksomheder selv er i stand til at skaffe sig af med deres affald på en tilfredsstillende måde?“

(Spm. nr. 352).

Begrundelse.

Tre jyske kommuner, Egvad, Skjern og Ølgod, ønsker med hjemmel i miljøbeskyttelsesreglementet at pålægge alle forretnings- og industrivirksomheder inden for de tre kommuner at deltage i en fælleskommunal ordning for forretnings- og industrirenovation.

De tre kommuner har planlagt at lade fællesordningen træde i kraft den 1. april 1976 og har i den forbindelse pålagt forretninger og industrivirksomheder at opsigse eventuelle andre aftaler om bortskaffelse af affald med virkning fra samme tidspunkt.

Denne ordning synes at indebære et indgreb i private næringsdrivendes dispositionsfrihed, hvilket må antages ikke at stemme med miljølovens intentioner.

Miljøminister *Helge Nielsens* svar (5/3 76):

Jeg kan oplyse, at der i kap. 4.4.2 i miljøbeskyttelsesreglementet er hjemmel til at indføre en fælles indsamlingsordning for forretnings- og industrirenovation, hvis bortskaffelse af forretnings- og industriaffald

ikke kan ske på betryggende måde ved privat foranstaltning.

Vurderingen af, hvorvidt bortskaffelsen sker på betryggende måde, foretages i henhold til miljøbeskyttelsesreglementet af de enkelte kommuner.

Som eksempler på tilfælde, hvor forretnings- og industriaffald ikke bortskaffes på betryggende måde, kan jeg foruden henlæggelse tilfældige steder i naturen og afbrænding i det fri nævne anbringelse i grusgrave og lergrave, der ikke specielt er godkendt til dette formål.

Det fremgår af miljøbeskyttelsesreglementets kap. 4.4.2, sidste punktum, at enhver er forpligtet til at benytte en indført fællesordning og herfor betale den af kommunalbestyrelsen fastsatte afgift. Undtaget herfra er dog virksomheder, for hvis affald der er fastsat andre bestemmelser, f. eks. i forbindelse med en virksomhedsgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kap. 5 eller med hjemmel i loven om bortskaffelse m. v. af olie- og kemikalieaffald.

Medens det således er en forudsætning for at indføre en fællesordning for forretnings- og industriaffald, at der sker en samlet vurdering af, om det pågældende affald bortskaffes på en tilfredsstillende måde, er der ikke opstillet en tilsvarende betingelse, for så vidt angår de enkelte forretningers og industrivirksomheders pligt til at tilslutte sig en lovligt indført fællesordning. Dette skyldes dels hensynet til, at sådanne fællesordninger som oftest kræver tilslutning fra et stort antal virksomheder for at være effektive, dels hensynet til, at ordningerne skal være lette for kommunerne at administrere, og at de skal kunne hvile i sig selv rent økonomisk.

Jeg skal i denne forbindelse bemærke, at det ofte vil være nok, at en kommune med hjemmel i miljøbeskyttelsesreglementets kap. 4.4.1 giver anvisninger på særlige bortskaffelsesmåder, hvis det kun er en enkelt eller nogle få virksomheder, der ikke er i stand til at bortskaffe deres affald på betryggende måde.

I den sag, der har dannet grundlag for spørgsmålet, er det oplyst, at ingen af de ca. 1.000 forretnings- og industrivirksomheder, som de tre jyske kommuner har rettet henvendelse til, har ytret ønske om at blive fri-